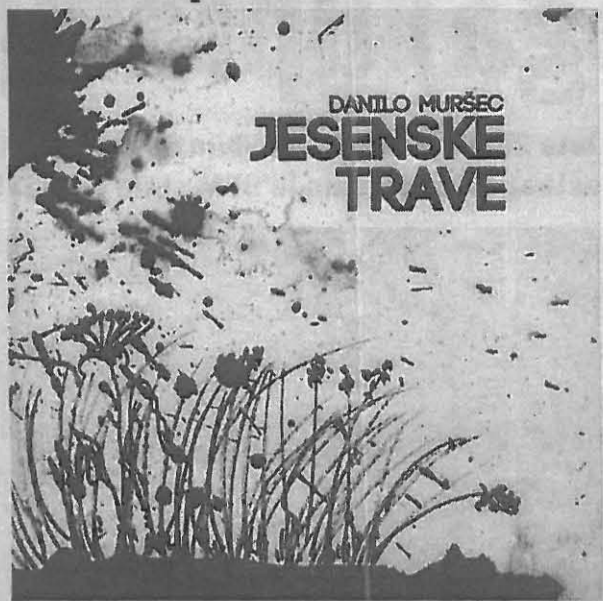

Tednikova knjigarnica

Poletni spomin

Naslov današnje knjigarnice je v resnici naslov pesmi iz pesniške prvenke avtorja, ki sam zase pravi, kako da prihaja v jesenska leta in tako zanj lirično razpoloženje v vezani besedi in knjigi pomeni del ustvarjalskega samouresničevanja. Tu je najprej pesem Poletni spomin, izbrana iz več razlogov: minili so čudoviti Dnevi poezije in vina, minile so počitnice, minila sta poletna meseca in pesnik tudi sam dojema minljivost kot pomembno občutje.

Poletni spomin

Obsijana polja objemajo
žanjice v belih bluzah
in v popoldanskem soncu
se rumenilo zrelega klasja
meša z modrimi pikami
njihovih rut.

Ko iz njihovih oči
pšenično polje zasije
in iz njihovih rok
domači kruh zadiši,
glavo skloni mak
in plavica zaspi.

Pesniška zbirka začnjenja s kratkim »nagovorom« bralcem: *Po robu poletja hodim, / truden je moj korak! in klanec se vesi v jesen. / Na tnalu mladosti spomine sekam, / in jih nalagam! na ogenj življenja. / Da se ogrejem popotnik ...*

V zbirki, ki je knjižno in povedno zelo dobro urejena, so naslednji pesniški sklopi: ... Roža v travi časa skrita .... V travi cvet, od slan ožgan .... Šepetanja trav ...I. – XII., ... Spominčice ... Vsak pesniški sklop zajema pesmi, ki jih je avtor, torej pesnik, tudi ilustriral, tako je pesniška zbirka lahko poimenovana kot avtorska ilustrirana knjiga v vezani besedi, kar sodi med literarnimi oblikami med redkejšo izdaje.

Prvi sklop pesmi bi lahko označili z ljubezensko poezijo (Ko bi mogel, Zate, Ljubezen, Roža, Ko prideš), drugi je lirično občutenje časa in prostora, narave in dni, ko pesnik več ne koprni, marveč svoja pesniška opazovanja in razmišljanja obrača iz sebe v svet okoli sebe ter se umešča v tihotnega opazovalca življenja. Šepetanja trav so označena z rimskimi številkami in podajajo temnejše asociacije življenjske minljivosti, sklop Spominčice, ko se pesnik umiri v svoji tihoti, nekoliko namigujejo, v dobrem, seveda, da sta avtorju blizu Minatti in Pavček (npr.: Med gorice bom šel / in legel med trte pijane od sonca, / od južnih sap prebujene. / Bom gledal popotne oblake, / gnane z vetrovi v daljave. // S travno bom bilko med zobmi / sanjal in pil vino mladosti, / pesem klopotcev poslušal ...

Danilo Muršec (1959), pedagoški delavec iz OŠ Franja Žgeča v Dornavi, je po izobrazbi likovnik in po duši zavezan kulturi, kar odlično odseva v pričujoči pesniški zbirki z naslovom *Jesenske trave*, ki je te dni izšla v lični, knjižno prijetno zaokroženi izdaji v Trnovski vasi, kjer domuje mlada založba Pika. S sodelovanjem pri tej pesniški knjigi je Kulturno društvo Muršec-Živkov obeležilo 120. obletnico smrti dr. Jožefa Muršeca-Živkovega, narodnega buditelja, slovenskega rodoljuba, pisca, pesnika, enega prvih slovenskih novinarjev in mecena.

Liljana Klemenčič